



دانشگاه علوم پزشکی تهران
دانشکده پرستاری و مامایی

عنوان :

بررسی عوامل مرتبط با بستری مجدد بیماران مبتلا به نارسایی قلبی در بیمارستان
شهید چمران وابسته به دانشگاه علوم پزشکی اصفهان؛ ۱۳۹۹

پایان نامه برای دریافت درجه کارشناسی ارشد

در

رشته پرستاری مراقبت‌های ویژه

نگارنده

فرشته رضوانی

استاد راهنما

دکتر مریم اسماعیلی

اساتید مشاور

دکتر محمد گرک یراقي

دکتر سامان معروفی زاده

دکتر زهرا عباسی

چکیده فارسی

مقدمه و هدف: اگرچه مطالعات متعددی برای شناسایی عوامل مرتبط با پذیرش مجدد بیماران نارسایی قلب انجام شده است اما همچنان آمار، شیوع بالایی از بستری شدن مجدد این بیماران را نشان می‌دهد. بنابراین ضروری است تا الگوها و فاکتورهای وابسته به بستری شدن تشخیص داده شوند تا بتوان با شناسایی آن‌ها و برنامه ریزی جهت کاهش آن، هزینه‌های سیستم بهداشتی و سایر عوارض آن را کاهش داد لذا این مطالعه با هدف بررسی عوامل مرتبط با بستری مجدد بیماران مبتلا به نارسایی قلبی انجام شد.

روش کار: این پژوهش یک مطالعه توصیفی تحلیلی است. جامعه‌ی پژوهش این مطالعه تمام بیماران مبتلا به نارسایی قلبی که از اول فروردین سال ۱۳۹۸ تا ۳۱ شهریور همان سال در بیمارستان فوق تخصصی قلب شهید چمران بستری شده اند بوده است. پرونده‌ی پزشکی این بیماران از طریق سیستم اطلاعات سلامت مورد بررسی قرار گرفت سپس تا ۶ ماه بعد از بستری اولیه، از لحاظ بستری مجدد و عدم بستری مجدد در فاصله‌ی ۳۰ روز و بیش از ۳۰ روز، در همان مرکز درمانی (بیمارستان شهید چمران اصفهان) مورد پیگیری قرار گرفت. اطلاعات مورد نظر از بیماران هر دو گروه در یک فرم جمع‌آوری اطلاعات محقق ساخته جمع-آوری گردید و مشخصات دموگرافیکی، ویژگی‌های بالینی، درمان‌های دارویی معمول و شرایط ترخیص بیماران در دو گروه مقایسه و توسط آزمون‌های آماری استنباطی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

یافته‌ها: میزان بستری مجدد در کل نمونه‌ها برابر با ۷/۴ درصد (۲۳ نفر از ۳۱۲) در بستری مجدد طی ۳۰ روز بود. همچنین میزان بستری مجدد بیش از ۳۰ روز در کل نمونه‌ها برابر با ۱۷/۰ درصد (۵۳ نفر از ۳۱۲) بود. یافته‌ها نشان داد میزان بستری مجدد بیش از ۳۰ روز در افرادی که مواد مخدر مصرف می‌کردند (۴/۷ درصد) به صورتی معنی‌دار نسبت به افرادی که مواد مخدر مصرف نمی‌کردند (۱۹/۰ درصد) پایین‌تر بود ($\chi^2_{(1)}=5/38, P=0/020$). همچنین نتایج نشان داد ارتباط معنی‌داری بین شاخص توده بدنی به عنوان یکی از شاخص‌های بالینی و میزان بستری مجدد ۳۰ روز ($\chi^2_{(3)}=8/57, P=0/036$) وجود داشت. همچنین ارتباط معنی‌داری بین درمان دارویی دیورتیک و بستری مجدد ۳۰ روز ($\chi^2_{(1)}=5/91, P=0/015$) و بیش از ۳۰ روز ($\chi^2_{(1)}=6/86, P=0/009$) وجود داشت. شانس بستری مجدد نیز در بیماران تحت درمان با دیورتیک و بستری مجدد ۳۰ روز ۴,۲ برابر افراد بدون دریافت دیورتیک بود (CI: ۱/۰۲ - ۱۷/۶۴) ۹۵ درصد، و بستری مجدد ۳۰ روز ۴,۲ برابر افراد بدون دریافت دیورتیک بود (OR=۴/۲۴). ارتباط آماری معنی‌داری بین میانگین فشار خون سیستولیک ($t_{(310)}=3/57, P<0/001$)؛ و دیاستولیک ($t_{(310)}=2/26, P=0/024$) و میزان بستری مجدد ۳۰ روز و بیش از ۳۰ روز وجود داشت.

نتیجه‌گیری: بر اساس یافته‌ها، توجه و پیگیری درمان و مراقبت در بیماران مبتلا به نارسایی قلبی تحت درمان با دیورتیک، بیماران با شاخص توده بدنی بالا و کاهش فشار خون سیستول و دیاستول حائز اهمیت

فراوان است. تدوین برنامه مراقبتی بعد از ترخیص بیماران میتواند در کاهش میزان بستری مجدد موثر باشد.

کلمات کلیدی: نارسایی قلبی، بستری مجدد طی ۳۰ روز، بستری مجدد بیش از ۳۰ روز، مشخصات دموگرافیک، شرایط بالینی، درمان‌های دارویی، شرایط ترخیص



**Teheran University of Medical Sciences
School of Nursing and Midwifery**

Title:

Investigating Factors Related to Readmission of Patients with Heart Failure in Shahid Chamran Hospital Affiliated to Isfahan University of Medical Sciences; 2020

A thesis submitted as partial fulfillment of the requirements for Master of Science (MSc) Degree in Critical care nursing

By

Fereshte Rezvani

Supervisor

Dr. Maryam Esmaeili

Consultants

Dr. Mohammad garak yaraghi

Dr. Saman marofizade

Dr. Zahra Abbasi

2021

Abstract

Background: Although several studies have been conducted to identify the factors associated with readmission of heart failure patients, statistics still show a high prevalence of readmission of these patients. Therefore, it is necessary to identify patterns and factors related to hospitalization in order to reduce health care costs and other complications by identifying them and planning to reduce it, so this study with the aim of investigating the factors related to readmission of patients with heart failure were performed.

Method: The readmission rate in all samples was 7.4% (23 out of 312) in readmission within 30 days. Also, the rate of readmission for more than 30 days in all samples was equal to 17.0% (53 out of 312). The results showed that the rate of readmission for more than 30 days in people who used drugs (4.7%) was significantly lower than people who did not use drugs (19.0%) ($P = 0.020$, $38/5 = (1) \chi^2$). The results also showed that there was a significant relationship between body mass index as one of the clinical indicators and the rate of 30-day readmission ($P = 0.036$, $\chi^2 = (8.57)$). Also, there was a significant relationship between diuretic drug treatment and readmission for 30 days ($P = 0.015$, $\chi^2 (1 = 5.91)$) and more than 30 days ($P = 0.009$, $\chi^2 = 1.86$). The chance of readmission in patients treated with diuretics and readmission for 30 days was 4.2 times higher than those without diuretics (95 - CI: 17.64 - 1.02, OR = 24.24). Statistically there was significant relationship between mean systolic blood pressure ($P < 0.001$, $t (3.57) (3.57)$); and diastolic ($P = 0.024$, $t = 2.26 (310)$) and readmissions rate.

Conclusion: Based on the findings, attention and follow-up of treatment and care in patients with heart failure treated with diuretics, patients with high body mass index and decreased systolic and diastolic blood pressure is very important. Developing a care plan after discharge of patients can be effective in reducing the rate of readmission.

key words: Heart failure, 30-days readmission, readmission over 30 days, demographic characteristics, clinical condition, drug treatments, discharge conditions

